

S.E.S. - Tempestades De Sal

tom:

A | E | A | E D E | E D E

[Verse 1]

Nesta terra que fai testamento
 Que acolle os lamentos e anima a olvidar
 Infectada de sangue usureiro
 Caciques modernos, mecenas do mal
 Vivo dentro dun monte de area
 Tinguido de brea que non limpa o mar
 Coa esperanza de tomar alento
 Para ver o momento de nos libertar

[Chorus]

Mais aínda seguimos aquí
 A aturar tempestades de sal
 Resistindo a violencia de mans
 Desas serpes e cans que nos queren calar
 Compañeiras nos soños do Edén
 Unha illa no medio do mar
 Que iluminan o loito máis negro
 Que esquece o desterro e o medo a loitar

[Instrumental]

A | E | A | E D E | E D E

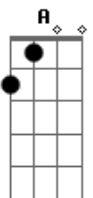
[Verse 2]

Cando as marcas se gravan a ferro
 E a dor e a xenreira non deixan sorrir
 As penurias van alén da fame
 Falta a identidade que axuda a vivir
 Só se calma o ruído da raiba
 Coa forza que queima na gorxa ao berrar
 Queremos curar a fendedura
 Olvidar a tristura e voltar comezar

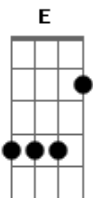
[Chorus]

Mais aínda seguimos aquí

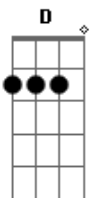
Acordes

© ukulele-chords.com

© ukulele-chords.com

© ukulele-chords.com

A aturar tempestades de sal
 Resistindo a violencia de mans
 Desas serpes e cans que nos queren calar
 Compañeiras nos soños do Edén
 Unha illa no medio do mar
 Que iluminan o loito máis negro
 Que esquece o desterro e o medo a loitar
 [Verse 3]
 Nesta terra que fai testamento
 Que acolle os lamentos e anima a olvidar
 Infectada de sangue usureiro
 Caciques modernos, mecenas do mal
 Vivo dentro dun monte de area
 Tinguido de brea que non limpa o mar
 Coa esperanza de tomar alento
 Para ver o momento de nos libertar
 [Chorus]
 Mais aínda seguimos aquí
 A aturar tempestades de sal
 Resistindo a violencia de mans
 Desas serpes e cans que nos queren calar
 Compañeiras nos soños do Edén
 Unha illa no medio do mar
 Que iluminan o loito máis negro
 Que esquece o desterro e o medo a loitar
 [Chorus]
 Mais aínda seguimos aquí
 A aturar tempestades de sal
 Resistindo a violencia de mans
 Desas serpes e cans que nos queren calar
 Compañeiras nos soños do Edén
 Unha illa no medio do mar
 Que iluminan o loito máis negro
 Que esquece o desterro e o medo a loitar